

at EU's direktiver kan vi ikke gennemføre i Danmark. Det er ikke kun, at de misunder os systemet. De er faktisk også stærkt kritiske over for det. Så det kunne godt ske, at vi kunne gøre det på en anden måde.

Tom Behnke (FRI):

Her i 10-året for Murens fald må man jo konstatere, at den fysiske mur ganske vist stod et bestemt sted i Europa, men den ideologiske mur står jo et helt, helt andet sted. Den står jo et stykke ude i Vesterhavet vest for Danmark, i hvert fald hvis det skal stå til hr. Ole Vagn Christensen og Socialdemokratiet.

Det, der er virkeligheden, er jo, at arbejdsgiveren har ejendomsretten til arbejdet. Hvis han ikke selv kan overkomme at udføre alt sit arbejde, så tilbyder han andre, at de kan få lov til at udføre arbejdet i hans virksomhed på nogle bestemte vilkår. Det kan være løn, det kan være arbejdstider, det kan være vilkår osv., osv., og det står fuldstændigt frit for lønmodtageren, om man ønsker at påtage sig arbejdet på de betingelser, som arbejdsgiveren udbyder det til. Det er helt frivilligt.

Hvis det er sådan, at man ikke kan lide lugten i bageriet, fordi der bliver lavet om på noget, så kan man bare sige op, vælge at være beskæftiget i en anden virksomhed. Eller man kunne jo, hvis man, som hr. Ole Vagn Christensen og andre mener, at man skal have et sådant kommunistisk system, bare lave sine egne virksomheder, sine egne spilleregler, sine egne overenskomster, sine egne lønforhold osv. Det kan man da bare gøre.

Det står enhver frit for i det her land at starte sin egen virksomhed. Og hvis ikke man kan lide den kultur, der er i de virksomheder, der eksisterer, så kan man lave sin egen. Det står helt frit for den enkelte.

Det, der jo i øvrigt er et faktum, og som man kan se i en række virksomheder, er, at i de virksomheder, der ikke har en overenskomst, er løn- og ansættelsesvilkårene bedre end i de virksomheder, der har en overenskomst. Jeg husker en stor sag ude fra Avedøre Holme, hvor SiD gik ind og tvang en virksomhed i knæ, så man måtte indgå en overenskomst, der betød, at medarbejderne gik ned i løn. Hurra for det. Sikken en arbejdskamp, man havde vundet. Lønmodtagerne blev dårligere stillet. Tillykke med det.

Næh, det, der er sagen, er, at hvis man virkelig, som hr. Ole Vagn Christensen sagde,

mente, at blokaderetten skal gælde alle, og selv om de kun har et mindretal af medarbejdere på virksomheden som sine medlemmer, så ville man jo meget vel kunne komme i den situation, at Den Kristelige Fagbevægelse, Danmarks Frie Fagforening, LO, CO I og II osv., osv. hver især fra hver sin side ville kunne gå ind og blokere enhver virksomhed i Danmark og kræve, at lige nøjagtig de skulle have overenskomsten.

Og hr. Ole Vagn Christensen ville sidde i al sin almægtighed og sige: Ja, vi hylder principperne. Man skal have lov til at blokere, så skidt med, at alle virksomheder går konkurs, alle medarbejdere bliver fyret, alle medarbejdere er arbejdsløse. Skidt med det. Det handler nemlig ikke om, at vi vil tilgodese lønmodtagernes vilkår, det handler om nogle principper, nogle ILO-konventioner osv. Tillykke med det. Tillykke med den holdning.

For Frihed 2000 handler det om, at det skal være helt frivilligt, om man vil være medlem af en fagforening, det skal være helt frivilligt, om man vil være medlem af en arbejdsgiverforening, og det skal være helt frivilligt, om man vil indgå en overenskomst. Og hvis der er nogle, der griber ind med vold og magt og prøver på at gennemtvunge deres synspunkter, så bør lovgivningen sikre, at politiet griber ind, anholder og dømmer de pågældende mennesker.

Se, det lever det her forslag jo slet, slet ikke op til. Langt fra. Og derfor er det et tyndt forslag. Det er absolut et tyndt forslag, men forslaget er et skridt i den rigtige retning og er i øvrigt et forslag, som selv hr. Ole Vagn Christensen med sin betonsocialistiske indstilling burde kunne støtte. Ud fra Socialdemokratiets grundsetning om frihed, lighed og broderskab burde hr. Ole Vagn Christensen og Socialdemokratiet støtte forslaget.

Man kunne jo, hvis man var socialist, og dem er der jo nogle få tilbage af, sætte sig ned og gøre sig den overvejelse: Hvad nu, hvis forholdet var omvendt? Hvad nu, hvis det var Kristelig Fagbevægelse, der havde 90 pct. af overenskomsterne her i landet, og de røde fagforeninger kun havde 10 pct. og ikke kunne komme igennem, for hver gang de prøvede, så kom de kristelige og blokerede og demonstrerede med vold og magt? Hvordan ville man så stille sig til det her forslag?

Og når svaret så ganske indlysende kommer, så må man også sige til sig selv: Frihed, lighed og broderskab. Den bør gælde begge veje. Synspunkterne bør gælde begge veje, uanset